

RESUM DEL LLIBRE DE TEXT D'UN CURS DE MIRACLES

AUTOR DEL RESUM: MARC GENESTAR

CAPÍTOL 5

CURACIÓ I PLENITUD

Introducció

¹ Curar és donar felicitat. El teu Ser és la llum del goig. La felicitat te duu a compartir-la i, això, fomenta que la ment respongui amb unitat.

¹ Si vols curar sense ser completament feliç atreus diferents respostes alhora i, per tant, prives a alguns del goig de respondre amb el cor.

² Amor i goig són el mateix. L'únic estat de compleció és el goig absolut.

³ Els pensaments amorosos dels teus germans, de totes les procedències del món, te donen la benedicció. Dóna la benedicció també a ells, com a mostra de gratitud. La llum té tanta força que s'expandeix a través de tota la Filiació.

³ Només els Fills de Déu són canals dignes del Seu goig perquè el poden conservar compartint-lo. No pots estimar als teus germans de manera diferent a com t'estimes a tu mateix.

1. La invitació a l'Esperit Sant

¹ Quan dues ments s'uneixen, s'estimulen a alegrar-se, per això generen la curació. I el seu goig crida també a la Filiació a alegrar-se amb elles i Déu se manifesta a través d'aquesta unió.

¹ La ment superior i l'esperit, al tenir-ho tot, ho conserva donant-lo. Així, crea com Déu Pare.

² El re-despertar és, en primer lloc, reconèixer que els teus pensaments s'estenen al compartir-se. A mesura que augmentin les ments que creuen en ells creix el seu poder. Així donar és guanyar, no perdre.

³ Pots demanar-me que l'Esperit Sant baixi fins a tu. L'Esperit Sant es troba en la teva ment superior. Quan dones curació, te connectes amb Ell.

⁴ L'Esperit Sant és la Veu de Déu, el Sanador, el Consolador, El Mestre, la Inspiració Universal i el Guia. ⁵ L'Esperit Sant va ser creat per Déu Pare com un sistema de defensa per tornar la integritat a la ment quan es va produir la separació.

7 L'Esperit Sant promou una percepció recta amb molts elements que són un reflexa del regne de Déu:

- Universalitat: amb ella només es pot guanyar i no es pot perdre res.
- És receptiva i inofensiva. No obstrueix el coneixement
- Assenyala el camí que duu més enllà de la curació.

2. La Veu que parla per Déu

1 Curar és una correcció. L'Esperit Sant fomenta la curació mirant al Fill de Déu com era abans de la separació i cap al que serà un cop hagi corregit la seva ment.

2 L'Esperit Sant és alegria expansiva. Ell inspira el retorn en cada ment.

3 La cridada de l'Esperit Sant al goig és tant poderosa que l'ego sempre es debilita al escoltar-la. Dintre de tu pots escoltar dues veus: la de l'ego, que vas inventar, i la de Déu. Per sentir solament la Veu de Déu es requereix esforç i un fort desig d'aprendre.

6 Has elegit estar en un estat d'oposició en el qual els oposats són possibles.

6 Has vingut voluntàriament en el món del temps, dels canvis i dels oposats. En aquest món amb la teva ment dividida pots elegir escoltar la Veu que parla per Déu.

7 La Veu, al no ser arrogant, no dóna ordres. No controla, no ataca, ni guanya. Solament te recorda pau. Però si escoltes la veu de la guerra no podràs reconèixer al teu esperit.

10 El món que veus està molt cansat perquè creu en l'atac i la debilitat. Si escoltes a l'Esperit Sant has de compartir-lo amb els altres i el sentiràs millor.

3. El Guia de la salvació

1 L'Esperit Sant, al compartir la seva ment amb Déu i amb tu, fa de pont per a la transformació de la percepció en coneixement.

2 L'Esperit Sant és la idea de la curació. I al ser una idea s'estén quan es comparteix.

3 Contempla al teu germà a través de l'Esperit Sant en la seva ment i a l'Esperit Sant el reconeixeràs en tu. Al compartir-lo, el reforces en tu.

4 Quasi no pots sentir la seva Veu, ja que no la vols escoltar. Per això, has de compartir-la, per poder escoltar-la més forta. Si cerques a l'Esperit Sant únicament en tu, només escoltaràs al teu ego.

5 L'Esperit Sant ensenya amor, però l'ego ensenya separació. La tasca de l'Esperit Sant és desfer els teus errors per haver escoltat l'ego i ho fa en el nivell que opera l'ego, i així la teva ment pot comprendre el canvi.

8 Tu no te pots entendre a tu mateix separat dels altres. Tu, separat de la Filiació, no pots saber qui ets, ja que formes part de la Filiació. Aquesta visió de serenitat causa pànic a l'ego perquè ell té por i fuig de la pau, doncs ell sobreviu gràcies als conflictes.

10 L'Esperit Sant és el teu únic Mestre. Ell es val del que la teva ment ja comprèn per ensenyar-te que tu no captes el seu significat.

10 La teva ment superior és molt més forta que l'ego. En ella, l'Esperit Sant es troba a gust ja que es Ca Seva. I tu també et trobes bé en ella perquè en ella està la pau de Déu.

11 L'ego fabrica el món tal com el percep el cos. Però l'Esperit Sant veu el món com un recurs d'ensenyament amb la finalitat de dur-te a casa teva (el Cel). A més a més, l'Esperit Sant al percebre el temps el re-interpreta com etern.

11 L'Esperit Sant és el teu Guia per a la salvació i, al tenir tu la ment dividida, desenvolupa la seva funció per mitjà de l'ús dels oposats per a què així ho puguis comprendre.

4. Ensenyament i curació

1 Les teves experiències de por segueixen amagades en la teva ment inconscient. Però pots abandonar la por amb l'Expiació.

2 Allò que forja l'ego no es pot compartir. Tu no pots cancel·lar els errors del teu passat pel teu compte. Necessites l'Expiació, que és compartir.

3 Els pensaments amorosos de cada individu pertanyen a tota la Filiació. Al ser l'amor també expansió, es poden compartir. Però és impossible compartir pensaments contradictoris.

3 Els pensaments que no procedeixen de Déu s'han de purificar. Els has de posar en mans de l'Esperit Sant que els durà davant de la veritat. La decisió de compartir-los és el que els purifica.

4 Quan escoltes una sola Veu és perquè la comparteixes amb els altres per així poder-la escoltar tu mateix.

4 Tu ets invulnerable i només pots mostrar al teu germà la teva plenitud. No tinguis por d'oferir l'altra galta.

5 La millor manera d'ensenyar és amb l'exemple. Ensenyar és curar, ja que consisteix en compartir idees i, a l'ensenyar-les, les reforcas. 6 Aprendre's allò que ensenyis. Uneix-te a l'Expiació i ofereix-la als teus germans.

7 Els que han rebut el perdó, en primer lloc han de oferir curació, doncs al haver-la rebut l'han d'estendre per així conservar-la. La voluntat unida de la Filiació té el poder de crear com el Pare. Solament els pensaments que comparteixes amb l'Esperit Sant són íntegres.

8 Tu no pots sofrir perquè ets sant. El teu cor pot conservar la pau de Déu degut a la seva innocència i les teves mans la poden estendre degut a la seva força.

5. L'ús que l'ego fa de la culpabilitat

1 L'objectiu de l'ego es produir por. Ell vol que fugis de l'amor i del compartir.

3 L'ego és la teva ment inferior i creu en la divisió. És la bogeria de creure que pots atacar a Déu. Si l'escoltes tindràs por a ser castigat, culpabilitat, i ho projectaràs fora de tu.

4 Tots els pensaments que acceptes en la teva ment es converteixen en reals per a tu. La ment pot crear com Déu o fabricar il·lusions. Pensar com Déu produeix goig. Però quan acceptes l'ego en la teva ment el converteixes en la teva falsa realitat.

5 La ment innocent no pot sofrir, i, atès que està sana, cura el cos. L'ego, al sentir-se culpable, s'ataca o es castiga amb la malaltia i després l'atribueix a Déu. Però això és orgull, perquè atribueix a Déu una intenció falsa.

6 Per evitar la confusió entre les lleis de Déu i els desitjos de l'ego, pregunta't: **Què és el que desitjo realment?** Ho contestes cada segon amb cada decisió que prens. Atès que formes part del Pensament de Déu has de pensar com Ell. Si no ho fas, no penses.

7 Tot pensament caòtic sempre va acompanyat de culpa. Els que creuen que són ells mateixos que ordenen els seus pensaments, creuen que poden estar separats de Déu i se sentiran culpables.

7 Tu *series* responsable de la teva manera desordenada de pensar si no la poguessis expiar. Acceptar l'Expiació per a tu mateix és la teva única responsabilitat.

8 La teva ment decideix el teu futur. Accepta en primer lloc l'Expiació i, a l'haver renunciat als teus pensaments caòtics, posaràs el teu futur en mans de Déu.

6. El temps i l'eternitat

1 Has elegit estar en el temps, però te correspon estar en l'eternitat. Els endarreriments en el temps són tràgics, però la teva elecció es pot modificar.

2 Els sentiments de culpabilitat són els que allarguen el temps, estimulen la por al càstig, garantint que el futur sigui una continuació del passat. I d'aquesta manera se reforça la continuïtat de l'ego.

4 L'ego a l'interpretar de forma distorsionada el què percep, sempre pren decisions errònies. Les interpretacions de l'ego han convertit la Bíblia en una cosa que fa por.

8 A la frase: "Castigaré els pecats dels pares fins la tercera i quarta generació" l'ego l'interpreta amb crueltat, mentre L'Esperit Sant la interpreta de manera que li permet

corregir el que les generacions prèvies han entès malament i evitar que generin por.

⁹ L'ego no serà destruït, però serà re-interpretat d'una altra manera per alliberar-te de la por.

¹¹ El teu germà és digne de la teva paciència. La que tinguis amb ell és la que tindràs amb tu mateix.

¹² La paciència infinita és un reflex de l'amor etern i al produir resultats *ara* fa que el temps no sigui necessari. El Teu Pare te va donar el Guia lliurement, dóna'l com el vas rebre.

7. La decisió en favor de Déu

¹ Viu en pau i serenitat. No siguis ni endreçat ni deixat. No te preocupis ni tinguis ansietat. Necessites posar en les Seves mans tota preocupació i angoixa, doncs Ell cuida de tu. La Seva Veu sempre t'ho recorda.

² Multitud de sanadors no han sabut curar-se a ells mateixos. Si el sanador no se cura a ell mateix no podrà acceptar que no hi ha graus de dificultat en els miracles. No haurà acceptat que tota ment és digne de ser curada perquè és íntegra.

² Si tornes la teva ment a Déu tal com Ell la va crear, sanaràs. ³ Si estàs a favor de la separació demostres que no vols sanar.

⁵ Quan no te sentis completament feliç és perquè has jutjat alguna de les creacions de Déu.

⁵ Si te penedeixes d'alguna cosa cauràs en el sentiment de culpabilitat i reforçaràs l'error en comptes de permetre que sigui corregit o expiat.

⁶ Si no ets completament feliç és perquè prèviament tu mateix així ho vas decidir. Per desfer-ho, és precís reconèixer que ho vas decidir equivocadament de forma conscient. Retrocedeix mentalment al punt on es va cometre l'error i entrega'l a l'Esperit Sant d'aquesta manera, des del teu cor:

No estic en pau perquè he decidit equivocar-me de forma conscient al _____ descriure l'error_____. Però si vaig prendre aquesta decisió en puc prendre una altra, i la prenc, doncs vull estar en pau. Així poso la meva culpabilitat en les mans de l'Esperit Sant per a què Ell anul·li totes les conseqüències d'aquesta decisió errònia.